

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 127/2021
18.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1391/20 од 03.02.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1 67/20 од 14.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1391/20 од 03.02.2021. године, као основан, па **СЕ УКИДА** правноснажна пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 67/20 од 14.10.2020. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К број 40/19 од 28.01.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци за коју је одређено да ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз електронски надзор, на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., улица ..., осим у случајевима прописаним законом и одређено да уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да се остатак казне затвора изврши у заводу за извршење казне затвора, а окривљеном се у казну затвора урачунава време које је провео у притвору у трајању од 37 дана у периоду од 29.12.2015. године до 06.01.2016. године и у периоду од 31.12.2019. године до 28.01.2020. године у смислу члана 63. КЗ, као и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати буџету Републике Србије у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико новчану казну окривљени не уплати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде иста ће му бити замењена казном затвора, тако што ће се сваких 1.000,00 динара заменити са по једним даном затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име паушала буџету Републике Србије уплати износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ, ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу, у складу са чланом 258. став 4. ЗКП и одређено да ће се одлука о трошковима кривичног поступка донети накнадим решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 67/20 од 14.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Есада Дуљевића, а пресуда Основног суда у Сјеници К број 40/19 од 28.01.2020. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1 67/20 од 14.10.2020. године захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем КТЗ 1391/20 од 03.02.2021. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 511. став 1. и члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати суду на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитостим у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Есаду Дуљевићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтеви за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је окривљени АА првостепеном пресудом осуђен на казну затвора и да је о седници већа другостепеног суда морао бити обавештен бранилац овог окривљеног, који је изјавио жалбу на првостепену пресуду у којој је предложио одржавање претреса пред другостепеним судом у смислу одредбе члана 447. став 2. ЗКП, па је другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 447. став 2. ЗКП, прописано је да ће се о седници већа обавестити онај оптужени или његов бранилац, оштећени као тужилац, приватни тужилац или њихов пуномоћник који је у року предвиђеном за жалбу или одговору на жалбу, захтевао да буде обавештен о седници или је предложио одржавање претреса пред другостепеним судом.

Одредбом члана 511. став 1. ЗКП прописано је да када другостепени суд одлучује о жалби против пресуде којом је изречена казна затвора, о седници већа обавестиће се странке и бранилац у смислу члана 447. став 2. овог законика, а о осталим случајевима, само ако председник већа или веће нађе да би присуство странака било корисно за разјашњење ствари.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног АА, адвокат Есад Дуљевић, изјавио жалбу на пресуду Основног суда у Сјеници К број 40/19 од 28.01.2020. године и у жалби предложио одржавање претреса пред другостепеним судом у смислу одредбе члана 447. став 2. ЗКП, као и да другостепени суд, одлучујући о тој жалби, није обавестио браниоца окривљеног АА, адвоката Есада Дуљевића, о одржавању седнице већа.

Окривљени АА је првостепеном пресудом осуђен на казну затвора, а његов бранилац је у изјављеној жалби предложио одржавање претреса пред другостепеним судом, због чега је другостепени суд приликом одлучивања о жалби био у обавези да браниоца обавести о одржавању седнице већа, па како у конкретном случају другостепени суд није обавестио браниоца окривљеног о одржавању седнице већа у другостепеном поступку учињена је повреда закона из члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, па је укинуо другостепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање, да би се у смислу примедби изнетих у овој пресуди у поновљеном поступку донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић